

گشاینده فصلی دیگر در پیروزی انقلاب

سیزدهم مهر سالروز هجرت امام خمینی از عراق به پاریس است، سفری که زمینه ی بازگو کردن اندیشه های آزادی خواهانه ی معمار بزرگ را به جهانیان فراهم کرد و فصلی دیگر را در پیروزی انقلاب اسلامی گشود.

به مناسبت سالروز هجرت امام خمینی از عراق به پاریس؛

گشاینده فصلی دیگر در پیروزی انقلاب

سیزدهم مهر سالروز هجرت امام خمینی از عراق به پاریس است، سفری که زمینه ی بازگو کردن اندیشه های آزادی خواهانه ی معمار بزرگ را به جهانیان فراهم کرده فصلی دیگر را در پیروزی انقلاب اسلامی گشود. افشاکری امام خمینی درباره ی تصویب لایحه ی کاپیتولاسیون در 1343 هجری خورشیدی، قیام مردمی علیه رژیم پهلوی را که 2 سال پیش از آن با اعتراض امام و روحانیت به لایحه ی انجمن های ایالتی و ولایتی شکل گرفته بود، گسترده تر کرد. این امر سبب شد رژیم پهلوی برای جلوگیری از افزایش اعتراض های مردمی، امام خمینی را به خارج از کشور تبعید کند. در این اقدام کماندوهای مسلح، منزل امام را محاصره و پس از انتقال ایشان به تهران وی را با یک فروند هواپیمای نظامی به ترکیه تبعید کردند.

پس از 11 ماه اقامت امام خمینی در ترکیه، رژیم پهلوی برای ادامه ی حفظ فاصله ی ملت ایران و رهبر، در سیزدهم مهر 1344 هجری خورشیدی محل تبعید امام به همراه فرزندان آیت الله حاج آقا مصطفی را از ترکیه به عراق تغییر داد.

امام که با هر شرایطی سعی در رهبری و حمایت از ملت ایران داشت در فضای غیرسیاسی نجف نیز ارتباط فعال و مداومی را با مبارزان و قشرهای مختلف برقرار کرد.

بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران در طول اقامتش در عراق با انتشار پیام های پی در پی و نوارهای سخنرانی، مردم را به پایداری و ادامه ی قیام تا سرنگونی رژیم پهلوی و شکل گیری حکومت اسلامی تشویق و اینگونه اتفاق های آن روزها را رهبری می کرد.

انقلاب مردم ایران به آرامی در حال شکل گیری بود تا اینکه انتشار مقاله ی روزنامه ی اطلاعات در 18 دی 1356 هجری خورشیدی که در آن با کلمات اهانت آمیزی به امام و روحانیت حمله شده بود، خشم مردم ایران را برانگیخت.

قیام ها و اعتراض های مردمی در 1357 هجری خورشیدی با هدایت امام خمینی در حال گسترش بود. حکومت پهلوی که سعی در به انحراف کشاندن نهضت و کمرنگ کردن فعالیت سیاسی امام داشت، به هدف خود نرسید و از رژیم بعث خواست فشارها و محدودیت هایی را بر امام آغاز کند. آنان نیز جزوه ی درس حکومت اسلامی امام خمینی را در عراق جمع آوری و چند تن از یاران وی را نیز دستگیر کردند. این امر اعتراض علمای داخل کشور و برخی کشورهای دیگر را به دنبال داشت که در نهایت به توافق وزیران امور خارجه ی ایران و عراق برای خروج امام از این کشور انجامید.

این رهبر فرزانه تصمیم گرفت به کویت و از آنجا به سوریه برود، اما امیرکویت به درخواست رژیم پهلوی در دوازدهم مهر 1357 هجری خورشیدی از ورود امام به این کشور جلوگیری کرد.

پس از این رویدادها امام خمینی به بصره بازگشت و با پیشنهاد فرزندش سید احمد خمینی تصمیم گرفت به پاریس هجرت کند.

بنیان گذار جمهوری اسلامی ایران سرانجام در صبحگاه سیزدهم مهر 1357 هجری خورشیدی به همراه یارانش از فرودگاه بغداد به پاریس هجرت کرد. امام پس از ورود به فرانسه در نوفل لوشاتو مستقر شد.

امام خمینی پیامی را به ملت ایران صادر کرد و درباره ی دلیل این هجرت فرمود: «... اکنون که من به ناچار باید ترک جوار امیر المومنین(ع) را نمایم و در کشورهای اسلامی دست خود را برای خدمت به شما ملت محروم که مورد هجوم همه جانبه اجانب و وابستگان به آنان هستید، باز نمی بینم و از ورود به کویت با داشتن اجازه، ممانعت نموده اند، به سوی فرانسه پرواز می کنم.

پیش من مکان معینی مطرح نیست؛ عمل به تکلیف الهی مطرح است. مصالح عالیه اسلام و مسلمین مطرح است. ما و شما، امروز که نهضت اسلامی به مرتبه حساسی رسیده است، مسوول هستیم. اسلام از ما انتظار دارد ...»

رئیس جمهوری فرانسه در روزهای نخستین ورود امام به پاریس، از ایشان خواست در این کشور فعالیت سیاسی انجام ندهد و امام خمینی در پاسخ با واکنش تندی اینگونه محدودیت ها را خلاف ادعای دموکراسی دانست و تصریح کرد که اگر ناگزیر شود از این فرودگاه به آن فرودگاه و از این کشور به آن کشور برود، باز دست از آرمان خویش نخواهد کشید.

در خاطرات ژیسکاردستن رئیس جمهوری وقت فرانسه آمده است که وی دستور اخراج امام از فرانسه را داده بود، ولی نمایندگان محمدرضا پهلوی خطر واکنش تند و غیرقابل کنترل مردم را اعلام کرده و در مورد عاقبت این امر در ایران و اروپا هشدار داده بودند.

امام خمینی چهار ماه در پاریس اقامت کرد و در این زمان درخواست های پی در پی برای گفت و گو با این رهبر فرزانه سبب شد دیدگاه های ایشان در زمینه ی حکومت اسلامی و هدف های آینده ی نهضت مردم ایران برای جهانیان بازگو و انقلاب اسلامی هر روز به پیروزی نزدیک شود.

معمار بزرگ انقلاب در دوازدهم بهمن 1357 هجری خورشیدی به میهن بازگشت و در بیست و دوم بهمن، نهال انقلاب اسلامی به ثمر نشست و تومار حکومت طاغوت برای همیشه از این مرز و بوم برچیده شد.

منابع :

- سالهای تبعید امام خمینی

- قدرت و زندگی؛ خاطرات یک رئیس جمهور